

INTERNET

FORUM

NORSK UFO CENTER

NORSK UFO CENTER

AVDELINGENE

NUFOC Nord, Boks 19 ,8387 Fredvang
Tlf. 088 - 94168

NUFOC MIDT, boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

NUFOC SØR , boks 902, Birkenlund
4801 ARENDAL
Tlf. priv. 041-15286 arb.-25100

Komiteen, boks 14, 3133 Duken

FELTSEKSJON A:

Seksjonsleder Arne Smevik
Boks 116, 1501 Moss
Tlf. 032 - 54 660

FELTSEKSJON B:

Seksjonsleder Odd-Gunnar Røed
Boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

FELTSEKSJON C:

Seksjonsleder Egon Nielsen
Dag Hammarskjøldsv. 49
5033 Fyllingsdalen
Tlf. 05 - 16 09 78

FELTSEKSJON D:

Seksjonsleder Odd Havik
Boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 562

FELTSEKSJON E:

Seksjonsleder Odd Jerpstad
Overrein i Egge, 7700 Steinkjer
Tlf. 077 - 62 267

FELTSEKSJON F:

Seksjonsleder Karsten Sandberg
Boks 78, 7620 Skogn
Tlf. 076 - 82 466

FELTSEKSJON G:

Seksjonsleder Eddy Hansen
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 81 173 privat
71 055 arbeid

FELTSEKSJON H:

Seksjonsleder Leonard Tønnesen
Tiurveien 25
4800 Arendal
Tlf. 041-23341

FELTSEKSJON I:

Seksjonsleder
Vilhelm T. Børs Lind
Gåseid 4, 6017 Åsestranda
Tlf. 071 - 45 343

FELTSEKSJON J:

Seksjonsleder Tor Erik Holtmoen
Prof. Dahlsgt. 35 B, Oslo 3
Tlf. 02 - 56 27 10

FELTSEKSJON K:

Ledig

FELTSEKSJON L:

Seksjonsleder Bjørn-Egil Gaare
Boks 118, 5890 Lærdal
Tlf. 056 - 66 353

FELTSEKSJON M:

Seksjonsleder Leif N. Solhaug
Boks 19, 8387 Fredvang
Tlf. 088 - 94 168

FORSKNINGSSEKSJON:

Seksjonsleder Johan Hjelvik
St. p. 80, 7034 Trondheim-NTH

PRESSETALSMANN:

Siv. ing. Hans Kr. Moe.
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia
Tlf. 02 - 83 87 27 privat
46 19 00 arbeid

RAPPORTNYTT

Boks 1155, 5001 Bergen
Postgirokonto 3 07 08 10

5 nr. pr. år
Abonnement kr. 40,- pr. år
Redaktør: Finn W. Kalvik

Innhold

- S.3-4 På jakt etter andre sivilisasjoner.
- S.5 UFO på video
- S.6 Organisasjons-nytt
- S.7-8 Nytt fra Sovjet
- S.9 Plasmafysikk
- S.10 Lesernes mening
- S.11-12 De Gåtefulle UFOer
- S.13-14 Astro-arkeologi
- S.15-16 Kometer
- S.17,18,19 Saturns ringer
- S.20,21,22 UFO og Vitenskap
- S.23-24 Lundamo-saken
- S.25 Tanker for det nye året.

Først vil vi ønske alle leserne et riktig godt nytt år. Så nå vi beklage at dette nummeret av Internt kommer så sent som det gjør. Dette skyldes at det i den siste tiden har vært usedvanlig travelt med annet UFO-arbeid. Forøvrig er dette siste nummer av bladet, som sikkert mange vet.

Året som gikk har vært et meget innholdsrikt UFO-år. En UFO-bølge har "herjet" landet, og ikke minst har mye skjedd rent organisasjonsmessig.

Det hele startet med at Kolbjørn Stenødegård fikk anledning til å trekke seg fra toppvervet i NUFOC. Dette muliggjorde en gjenforening av NUFOC og RUFON, og vårt nye navn er altså UFO Norge. Samtidig er medlemsstatusen nedlagt, og UFO-interesserte blir knyttet til organisasjonen som abonnenter til vårt nye blad "UFO". Dette håper vi ikke gjør de tidligere aktive medlemmene til passive abonnenter. Tanken bak det hele er at vi skal kunne nå langt flere enn tidligere. Dette får tiden vise.

Vi kan trygt si vi står ved en milepel i UFO-arbeidet. Aldri før har en norsk UFO-organisasjon vært så stor, og dette betyr at vi har langt større muligheter enn tidligere - for mennesker er den viktigste ressursen i UFOlogien. Den nest viktigste, Penger, skulle vi også ha større forutsetninger til å skaffe. I det minste blir utgiftene fordelt på flere. Disse burde også gå ned, i og med at tre blad er slått sammen til ett. Den tidligere "dobbelforskningen" som er gjort ved de fleste UFO-saker, vil også opphøre. Det burde altså se lysere ut for økonomien.

Med dette sier vi takk for oss fra Trondheims-redaksjonen. Neste gang vi gir tegn fra oss blir det i "UFO". Red.

INTERNT UFO FORUM

Boks 485,7001 Trondheim

Redaktør: Leif Havik
Tlf.: 075-82355

Red. medarb. Johan Hjelvik

~~Tilknytning til NUFOC oppnås ved å sende Kr.80,- (årsgebyr) til: Hovedkassen, boks 291, 4801 Arendal, postgirokonto: 3 92 82 80. Tlf. 041-23 164. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum med 6 nummer pr. år.~~

På jakt etter andre sivilisasjoner

av

H K Karlsen

DEL- 3

Romsonder med budskap til andre sivilisasjoner.

De fleste har sikkert hørt om de 6x9 tommer store gullbelagte plakettene som ble sendt med Pioneer 10 og 11 på deres reise utover i solsystemet. Ideen kom opprinnelig fra en journalist som mente at man burde benytte anledningen til å sende et budskap ut av solsystemet.

Carl Sagan tok så kontakt med de aktuelle myndigheter som ga klarsignal for ideen. Plakettene ble så utviklet i samarbeid med Drake.

De to sirklene øverst på plakettene symboliserer hydrogen-atomer, og nederst har man tegnet solsystemet og Pioneer-sondens rute gjennom solsystemet. Alle linjene til venstre er angivelse av avstand til en del pulsarer. Tidsintervallet mellom hver puls er angitt for hver pulsar slik at de kan identifiseres. Ut fra dette "kartet", skal det være mulig å bestemme jordens posisjon. Da tidsintervallet mellom hver puls øker med tiden, vil en astronom på en fjerntliggende planet også kunne beregne, når romsonden ble sendt avgårde.

Tegningen av en naken mann og kvinne foran skissen av romsonden førte til en del reaksjoner

Noen mente det var usømmelig å vise bilde av nakne mennesker på romfartøy. Andre mente det var galt å la mannen bli fremstilt, som den aktive part med hånden hevet, mens kvinnen var passiv. I 1977 ble de to Voyager-sondene sendt avgårde på sin reise mot Jupiter og Saturn. Her har man gått et steg videre og tatt i bruk en grammafongplate til å formidle informasjon.

Plata er av kobber, har en diameter på 12 tommer og er pakket i en aluminiumsboks sammen med et keramisk element. På lokket er det en bruksanvisning som viser hvordan det keramiske elementet skal brukes, samt hvilken hastighet plata skal spilles med (16 2/3 omdreining pr. minutt).

Den første del av plata inneholder informasjon som skal brukes til å danne bilder. De første bildene viser jordens plassering i rommet, deretter følger en kort innføring i jordisk biologi. Så går man over til menneskelig anatomi. På grunn av reaksjonene, etter Pioneer-plakettene, valgte man å være veldig forsiktig, og selv et bilde av en gravid kvinne ble fjernet da det "ikke var passende å ta med". Deretter følger bilder av landskap, dyr, bygninger og mennesker. I alt er det, 116 bilder.

Den siste delen av plata inneholder opptak av 55 forskjellige språk, budskap fra Kurt Waldheim, og Jimmy Carter, lyder fra Jorda, (regn, mennesker, biler osv.) og til slutt halvannen time med musikk (folkemusikk, klassisk musikk og pop)! Earths greatest hits kalte Drake det.

SETI i fremtiden.

I 1971 ble det publisert en rapport som omhandler studier av et fremtidig prosjekt. Prosjektet fikk navnet Cyclops og består av 1000-2500 300 fots antenner plassert innenfor en sirkel med en diameter på 10-15 kilometer. Anlegget var beregnet å koste 6-10 milliarder dollar, og det skal være i stand til å reprodusere TV-signaler som er sendt ut fra en planet 300 lysår borte. På grunn av den dårlige økonomiske situasjonen som er for øyeblikket, er det lite sannsynlig at dette prosjektet blir realisert i nærmeste fremtid.

Andre alternativ er å bygge et radioteleskop på baksiden av månen eller å plassere et radioteleskop i bane rundt Jorden.

Uansett om disse prosjektene blir realisert eller ikke, så vil det bli spennende å se om vi en dag vil motta et budskap om at vi ikke er alene i universet.

--00--

Kilder:

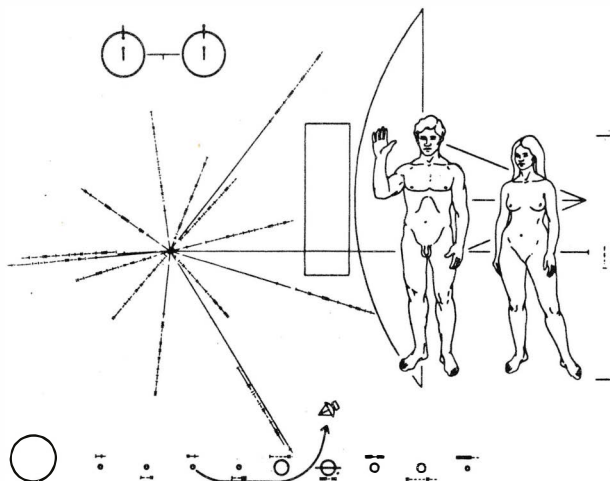
Edward Edelson: Who goes there?

New English Library, 1980-

Alton Blakeslee: Listening for life.

OMNI, oct. 1978.

**NUFOC trenger nye
medlemmer - verv
de du kommer over!**

Plaketten som ble sendt med Pioneer 10 og 11.

UFO på VIDEO

ANMELDELSE AV VIDEOFILM (VHS)

Amerikansk tittel: Collision Course.

Svensk tittel: Kollisjonskurs i Rymden.

Spilletid 90 minutter.

Skuespillere: Bl.a. Dan Duryea, John Ericson og Lois Nettleton.

Distribusjon: Videohuset A/S.

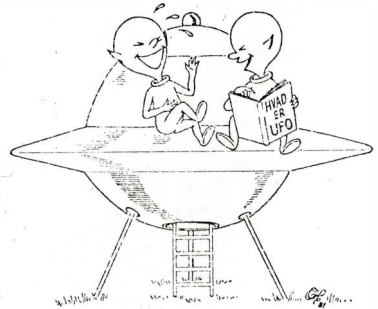
Utlånt av: RIWA Videofilm A/S.

Denne amerikanske filmen, som er tekstet på svensk, er tydeligvis ikke av nyeste dato. Hvorfor filmen er "barnfjæbjuden" var det ingen av oss seerne på årsmøtet i UFO Norge (NUFOC) avd Midt-Norge som riktig forstod. Filmene er ikke særlig "hardere" enn "Majkapiken fra verdensrommet" som ble sendt i fjernsynet. Av innholdet, nevner jeg det som står på kassettomslaget:

"Ved en prøveflygning får en av test-pilotene se en flygende tallerken. Tallerkenen holder nesten på å kolliderere med flyet. Uheldigvis opphører flykontrollens radar å fungere akkurat da testflygeren unnviker kollisjonen. Ingen på bakken tror ham når han forteller at han nesten kolliderte med en flygende tallerken. Det samme hender med en annen flyger, men denne gangen skjer en kollisjon. Tallerkenen finnes til slutt i Kina. Funnet gjøres samtidig av en amerikansk og sovjetisk ekspedisjon. Under trussel, fra kinesiske patruljer i området bestemmer de seg for å samarbeide. Eneste måten å komme seg fra plassen er ved å fly. Selv om flyet er en flygende tallerken, -skal det lykkes?"

Rent billedmessig må filmen sies å være bra, ingen synkroniseringsproblemer e.l. Noe teknisk vidunder a la Star Trek, med millionbudsjett er filmen imidlertid så avgjort ikke. Den flygende farkosten er tegnet direkte på filmen og det virker mildt sagt "konstigt". Skuespillerne er noe tamme, men gjør for så vidt en bra jobb. Det er heller historien det er noe galt med. Den har regissøren, gjort minimalt ut av; action som fenger finnes ikke. Det hele er bortimot kjedelig. Det eneste som gjør filmen noenlunde severdig, for oss "ufologer" er at den bygger på gjengse UFO-teorier. Det er altså ingen vill fantasi-historie vi får se, men filmen sier oss heller ikke noe nytt.

Johan Hjelvik

En værballong, ...eller en fugle-flokk, ...eller et stjerneskudd, ...eller..

Organisasjonsnytt

GLED DERE,-NYTT ÅR!

Ja nå er kongressen i Bergen vel overstått, og vi kan nå bekrefte offentlig at vi er i gang med å starte opp et lenge savnet samarbeide UFO-organisasjonene imellom.

Et problem som lenge har versert er at de stakkars vitnene blir nedrent av reportasje-jegere, i den senere tid har det sogar vært tre organisasjoner i omløp. Dette tallet får vi nå heldigvis, redusert da vi fra 1.januar vil gå sammen med Riksorganisasjonen UFO Norge.

Den nye organisasjonen vil hete kun: UFO-Norge, og vi har i møter både sammen og hver for oss, blitt enige om hvordan dette i grove trekk vil fungere.

Det viktigste for dere, kjære lesere,-vil være det som gjelder dere!

Dere vil i første rekke bli kalt abonnenter, -de som vil arbeide aktivt kan henvende seg til en adresse som vil bli plassert godt synlig inne i bladet. Jeg regner med at alle nøkkelpersoner som vi har kontakt med, forblir på sine plasser, -disse behøver ikke å melde seg inn igjen, de finner vi ved innbetaling av abonnementet som vil koste kr.80,-. Bladet vil øke i volum fra A-5 til A-4, og blir vesentlig forbedret. Det blir satset mer også på stoff som ligger litt på siden av rent UFO stoff. Og dette for å nå et bredere publikum, ved siden av at det godt kan ha relasjoner til UFO uten at vi vet det idag.

Vi håper at alle dere som har betalt medlemskontingenten for 81, også blir å finne i rekkene i 82, da det tross alt er dere som avgjør om det vi driver med skal kunne overleve økonomisk.

Vel møtt til neste år i det store nye, flotte bladet "UFO", -si deres mening der, kritikk eller ros spiller ingen rolle, -her skal ingen få inntrykket av at de stanger i taket.

Odd-Gunnar Røed.

Abonnementsadresse:

UFO-Norge
Postboks 1155
5001 Bergen

Rapportadresse:

Nærmeste avd.leder eller,
UFO- Norge
Boks 38
2045 LEIRSUND

Komiteens adresse:

UFO-Norge
Boks 14,
3133 DUKEN

Hvilken hemmelighet skjuler ørkenen?

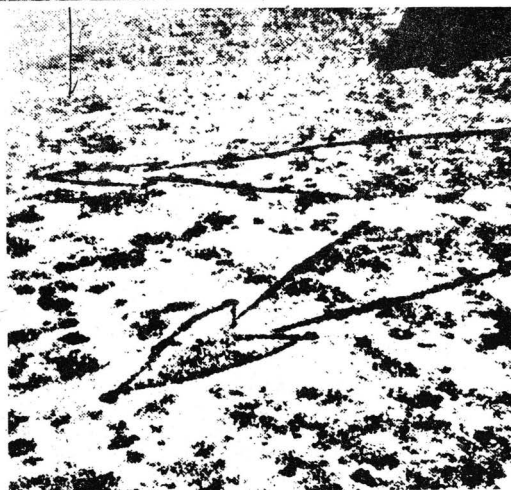
I begynnelsen av 70-årene gikk en film i mange land. Det var en filmatisering av boken til Erich von Däniken: "Erindringer om fremtiden".

Det usbekiske vitenskapsakademiet og avisen "Sovjetskaja Literatura" har organisert en arkeologisk ekspedisjon til ørkenen i Karakalpakia, en autonom republikk i sovjetisk Sentral-Asia, da det er gjort en rekke meget interessante funn der. Det viktigste er et slags linje- og tegningssystem som har mye felles med det som - takket være Däniken - ble oppdaget i den peruanske ørkenen Nazca, et system av gåtefulle tegninger.

Her gjengir vi en noe forkortet utgave av den artikkelen som nylig ble trykket i avisen "S.L." av ekspedisjonsdeltakerne Milovskij og Nijasmatov.

I løpet av den lange ventetiden før dette mystiske som skulle skje, trykket vi nesene våre mot vinduet i flyet, og stirret stivt ned på den brungule og solsvidd overflaten av Ustjurt (et ørkenplateå mellom øya Mangysjlaq i vest og Aralsjøen og Amundarja - deltaet i øst).

Til høyre for oss så vi den blå Aralsjøen og rett under flyet blinket den hundre meter høye kalkveggen som grenser til havet. Og endelig var vi der! Den første mystiske pilen, eller rettere sagt den første store trekanten av et "pilhode". Vi har det rett under flyvingen. Vi gikk ned til tusen meters høyde, og så hele det merkelige bildet; en enorm oval på størrelse med flere fotballbaner. Ut fra denne gikk det to piler som var flere hundre meter lange.

-Vi kom helt tilfeldig over det, sa lederen for arkeologiavdelingen ved Karakalpakiafilialen av det usbekiske vitenskapsakademiet, cand.phil.V.Jagodin.- For første gang vi så disse merkelige, uforklarlige piltegnene, som man aldri har sett maken til i arkeologien, var da man analyserte og kartla materiale fra en flyfotografering som var blitt gjort. Her kan man ikke benytte seg av tradisjonelle arkeologiske kartleggingsmetoder av funnstedet: den enorme målestokken på dette gjør det helt umulig å sammenligne med en mannshøy figur, relieffet er strøket ut, og en kan kjøre over dette mange ganger uten å merke at det er disse pilene en har under føttenes.

Man har greidd å tyde noen av de pilformede figurene som strekker seg i ett fra Duanodden i Aralsjøen og inn i Ustjurt. Alle peker mot nord, og skiller seg lite fra hverandre når det gjelder omriss og målestokk. Hver viser en figur i form av en sekk med en innskrumping øverst, delt av en bred gang som noen av figurene peker mot. Den øverste delen av sekken danner en pilspiss som er trekantformet. På toppen av trekantene er det tegnet rundinger på omlag ti meter i diameter. Disse tjener som et slags groper. Hver av figurene er på ca. 800-900 m. i lengde, og utgjøre sammen med lengdeaksen, halvannen kilometer. Bredden er 400-600 meter, og høyden, som selvfølgelig har vært større tidligere, er nå på 80 cm. Det cyclopiske systemet har man til nå funnet i en lengde av 100 Km. Forskerne er sikre på at dette strekker seg videre i Kasakhstan, og at det overgår det verdenskjente tegnsystemet i den peruanske ørkenen Nazca, som er det eneste, en kan sammenlikne dette arkeologiske fenomenet med, når det gjelder størrelsen.

De grønne pilene peker ennå videre inn i Ustjurt, men det er grenser for hvor langt drivstoffet på flyet rekker. Vi går inn for landing.

Og så ser vi en gulbrun jordflakk under oss som plutselig får en grålig tone. Bortover strekker det seg en knapt merkbar forhøyning av stein, der en kan se sporene av et slags bindemiddel ved nærmere ettersyn. Slik ser omrisset av pilene ut på nært hold. Vi vet at vi nærmer oss spissen av trekanten, og går langs denne forhøyningen, sammen med deltakerne i ekspedisjonen. Etter noen meter,

blir forhøyningen lavere. Langs ringen vokser det gress, og vi merker tydelig at spissen på pilen bøyer av fra ringen. Det vil si at vi står ved et av hjørnene. Vi snur, og går nedover langs den andre enden av pilskafet. Enkelte steder hever fyllingen seg tydelig opp fra jorden som en liten topp, og vi ser tydelig kalklagene. Forhøyningen var blitt bygget på en jordvoll, og grøften gikk på innersiden av "sekken".

Vi spør oss uvilkårlig, når vi ser dette arkeologiske underet, - hvem som bygget det, når det ble bygget og til hvilket formål. Vi spør også Vadim Jagodin, som har forsket i dette helt siden det ble oppdaget. Det er klart svaret må bli generelt og hypotetisk. - Alikevel kan en med sikkerhet si visse ting allerede i dag, sier V. Jagodin. - La oss begynne med å anslå tiden.

Under prøveutgravningene av en av vollene, fant vi keramikk og andre gjenstander som kan føre os tilbake til det 7. eller 8. årh. etter Kr.; og etter som disse funnene befinner seg over kulturlagene til utgravingsstedet, kan vi regne det som den nyeste perioden for anleggene. Ennå vet vi ikke hvor langt tilbake i tiden vi må gå når det gjelder de nederste lagene.

I det området der disse pilene ligger, har vi lenge før selve pilene ble oppdaget, funnet en rekke arkeologiske minnesmerker, som uten tvil er forbundet med pilene. Man har funnet kultgjenstander og enorme nomadegravhauger. I første rekke har vi drevet med undersøkelser av gravene for å kunne datere funnene, og dernest, for å kunne undersøke de andre minnesmerkene. Som følge av dette fant vi frem til en gammel nomadekultur i Urstjurtområde som man tidligere ikke har kjent til.

Forts. neste side

PLASMA-FYSIKK STYRKER TRO-
 VERDIGHETSGRADEN AV _____ UFO-
VITNER.

For å kunne trenge ned i Ustjurt-kulturens historie, er det viktig å undersøke disse pilstrukturene, som må ha spilt en enorm rolle i nomadefolkets materielle eller åndelige liv. Man må jo tro at et slikt enormt byggverk, som har krevd mye både tid og arbeid, ikke har vært bygget for fornøydelsens skyld. Det må ha hatt en svært viktig, kanskje livsnødvendig oppgave for folket som levde her. Men hvilken oppgave? En av de teoriene vi fremsetter er at dette har vært et innhegningsområde under jakten på f.eks. enorme flokker av steppeantilope.

...Ekspedisjonen er avsluttet, men tankene vender tilbake til de merkelige pilene, til gravhaugene, og til den usedvanlige rollen dette plataet spiller i vår historie. Når en i dag flyr over dette gigantiske plataet, ser en verken ville antiloper eller sauer. Det at mennesker for mange hundre år siden skulle slå seg ned her må være en gåte å løse for oss idag. Nå er det imidlertid kjent at det tidligere over dette plataet hvert eneste år vandret store flokker med klovdyr som antakelig kunne være føde for hele stammer, og at det her en gang i tiden gresset store flokker dyr.

Ustjurt er et område som er svært vanskelig å utnytte når det gjelder jordbruk eller dyrehold. Nå forsøker man å organisere faste statsbruk med dyrehold, hvor en kan utnytte plataet året rundt.

Men erfaringer fra historien i Ustjurt, en historie som en nå, takket være funnene kan begynne å studere, forteller at plataet kun kan brukes visse tider av året. Arkæologenes funn vil fortelle oss hvordan en best vil kunne bruke, og utnytte dette enorme territoriet.

Kilde: NOVOSTI 1981

Når vi snakker om troverdigheten av UFO-vitner, mener vi graden av sannsynligheten for at vitnene virkelig har sett det de rapporterer. Mange faktorer innvirker på troverdigheten. Her skal vi nevne bare de faktorer som har sammenheng med plasmafysikk.

Kulelyn og faste plasmaformer er blitt rapportert som UFO's. Kulelyn er delvis ioniserte luftmasser, mens totale ioniserte luftmasser er faste plasmaformer.

Troverdigheten av vitnene avhenger for det meste av spørsmålet om vitnene har sett det som er rapportert eller ikke.

Når observasjonene er klassifisert som uidentifiserte flyvende objekter, avhenger troverdigheten av korrekte detaljer, og ikke så mye av årsaken. Når observasjonene er klassifisert som identifiserte objekter, er troverdighetsgraden av vitnene fullstendig, og uavhengig av årsaken.

Når et UFO er identifisert i plasmaform, kan vitnene gies full troverdighet. Vitnene har sett det de har rapportert. Det er på ingen måte noen grunn til å anta, at plasmafysikken, reduserer troverdighetsgraden. Plasmafysikken kan bare styrke troverdigheten. Å hevde det motsatte er ikke bare ulogisk, men også fullstendig uvitenskapelig. Plasmafysikk kan nå bli brukt til energiproduksjon og framdrift. Vi har allerede gjort store framskritt.

Sivilisasjoner i andre stjernesystemer kunne lett bruke plasmafysikk til reiser mellom stjernesystemer, i løpet av relativt kort tid. På denne måten styrkes mulighetene for besøk av fremmede romskip, samt øker troverdigheten av vitner som rapporterer om romskiplignende objekter.

Hans Lauritzen

lesernes mening

Svar til Hans Kurt Karlsen, som i IUF nr.5,-"hvis det tross alt fantes slik teknologi,så er det ikke noe tegn på hjelp "utenfra"

Heinrich Schliemann fant og gravde ut Troja,-fordi han trodde på hva grekeren Homer beskrev i Iliaden.Den gang nånet de lærde ham,og fortalte at sagnet om Troja kun var utsprunget av dikterens fantasi.Grekeren Homer , talte sant.Hvorfor skulle så ikke grekeren Plutarch og mange andre med ham,tale sant,-når de skrev at det var guder som kom ned fra himmelen,som lærte opp menneskene i alskens magi, kunst og vitenskap?

At det ikke finnes tegn på hjelp "utenfra",er altså ukorrekt.

Bjarno Finderup.

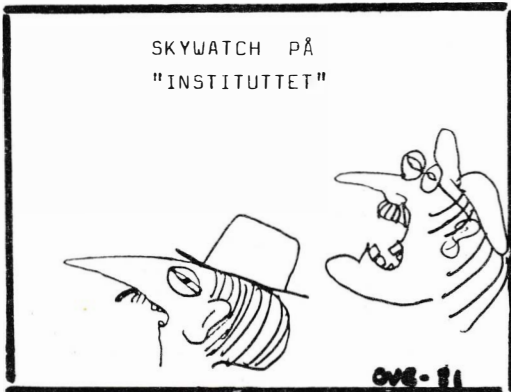
?????????

Gratulerer oss alle sammen med sammenslåingen av landets to ledende UFO-organisasjoner.

Men hvordan skrives det nye navnet, UFO-Norge, UFO Norge, UFO-NORGE eller UFO NORGE ? Jeg foreslår at bindestrek sløyfes, om ikke annet er vedtatt !?! Kan noen fra Komiteen gjøre navnet klart en gang for alle, før det alt påbegynte virvaret er fullstendig.

Meolem

Husk: Vi mottar både ris og ros,i det nye bladet "UFO"

støttefond

Hovedkassen

Boks 291 4801 Arendal

Postgirokonto 3 92 82 80

LESERNES RØST ★ LESERNES RØST ★ LESERNES RØST

De gåtefulle UFO'er

ved Hans Aass

Jeg tror at nesten alle som har lest om Stringfield-rapporten, og om de såkalte "UFO-Crash" i USA, har tenkt med seg selv at dette kan ikke være sant.

(Se også tidligere art. i IUF)
Jeg tror at vi alle har de samme 4 H-er i våre spørsmål: HVA?, HVORDAN?, HVEM?, og HVORFOR?

Dersom bare en av de 49 sakene er sanne, så har EXOBIOLOGENE langt på vei fått svar på sitt problem, og vi andre er kommet, et stykke på vei i våre 4 H-er. Svar på HVA?, må da være: Romskip Svar på HVORDAN?, altså hvilken fremdriftsmetode som benyttes, for å komme over de enorme avstander, er nok fremdeles et mysterium. Svar på HVEM? og HVORFOR? kan vi ikke få fordi døde vesener ikke kan tale. Men det påstås at de ligger der "dypfryste", og de har engang vært levende. (En av de 49 sakene beretter om at en av Humanoidene, døde underveis til basen)

Det mest brennende spørsmål, står igjen: Hvordan kan slike saker hemmeligholdes i så lang tid, og hvorfor?

For å forsøke å nærme meg et svar på dette, vil jeg ganske kort referere den aller eldste av disse saker.

I februar 1948 navarerte et UFO tyve kilometer vest for byen Aztec, som ligger i et ørkenområde i USA. For objektet havarerte, ble det oppfanget på radaren på tre forskjellige steder, nemlig Muroc AFB, ved Santa Fe, og en tredje i det sydvestlige hjørnet av Colorado. Ved hjelp av triangelmåling fant de at objektet var i vanskeligheter vest for Aztec. Luftforsvaret sendte folk fra Muroc-basen til stedet og de fant et fremmed fartøy ganske uskadd, men med et lite hull i et av portulliene. Dette hullet var antakelig den direkte årsak til at alle de tolv vesener som befant seg om bord, var døde som følge av dekompressjon.

Likene av mannskapet ble i all hast sendt til Muroc-basen hvor de ble plassert i et nedkjølt likhus. Senere ble de fraktet til Wright-Patterson-basen for obduksjon og permanent preservering.

Professor Robert Spencer Carr fra South Florida universitetet, er nå pensjonist, men har arbeidet i 17 år spesielt med denne saken, og har etterhånden samlet en del materiale som kan fylle en hel bok. Han har også noen detaljer om president Eisenhower besøk på WP-basen i 1952 for å se et gjenfunnet fartøy og dets mannskap. Offisielt skulle han spille golf i Palm Beach, Florida men ble hentet i et helikopter, og fløyet til WP-basen, der han møtte militære og vitenskapsmenn i en hemmelig hangar. Der fikk han se både fartøyet og de tolv nedfrosne lik av humanoider. Da Eisenhower spurte om fartøyet, fremdriftssystem, og dets opprinnelse, og hva de gjorde her, kunne ingen - ifølge Carrs øyenvitne -, gi noe svar på dette. Eisenhower ble rød, og hevet en advarende pekfinger og sa "Hysj-Hysj er ordet". Han ba om absolutt taushet, og koplet inn CIA og dets mange effektive metoder for å holde tausheten ved like. I følge Carrs øyenvitne trodde CIA for fullt alvor i 1952, at publikum ville få et "kultursjokk", hvis de fikk vite at UFO'ene kom fra en avansert sivilisasjon langt ute i verdensrommet.

Fra den 14. til 18. januar 1953, arrangerte CIA et møte, hvor håndplukkede vitenskapsmenn var tilstede - det såkalte Robertson-panelet. Her ble det fastlagt et program for hvordan man skulle nivåere og bortforklare UFO-fenomenet, bl.a. ved å latterliggjøre dem. Også radio, TV, film og aviser skulle settes inn i disse bestrebelser.

Det er nå gått 30 år, og nye gjenfunnsaker med humanoider kommer til. (Humanoider er disse små vesenene - ikke grønne - som ligner på oss, men tydeligvis mer avanserte, og derfor meget annerledes). Den nye innsynsloven - The Freedom of Information Act -, har resultert i at CIA ble dømt til å offentliggjøre omlag 1000 dokumenter som var hemmeligholdt, men av en eller annen grunn er humanoid-sakene fortsatt topphemmeligheter. De dokumenter som blir frigitt, må faktisk på forhånd påvises. Etter hvert går imidlertid de tidligere aktive over i pensjonistenes rekke. Noen forsnakker seg, mens andre synes det er godt å betro seg til sine aller nærmeste, så litt etter litt løftes sløret.

Det er nok sannsynlig at de amerikanske myndigheter sitter inne med beviser for at UFOene og humanoidene er av utenomjordisk opprinnelse.

Hva russerne vet, aner jo ingen men det er tydelig at de også arbeider med dette problemet i all hemmelighet. Vi vet f.eks. at de glassbitene som UFO-strålene skar ut ved besøket over Petrozavodsk, den 20. sept. 1977, ble samlet sammen. Siden har ingen hørt noe. Et UFO havarerte i havnebassenget i Gdynia den 21. febr. 1959, og et for brent vesen krabbet i land. Det døde på universitetssykehuset i samme øyeblikk som et slags armbånd ble fjernet. Liket ble sendt til Sovjet, og siden har ingen hørt noe. Trolig arbeider supermakten intens med de samme problemene for om mulig å være først ute med noen tekniske avsløringer. Den som klarer det, får verdensherre-dømmet.

Men det er ikke bare strategi. Etter at de første artiklene var skrevet ferdig, syntes jeg at jeg ikke kunne levere dem fra meg uten å komme med en eller annen konklusjon. Jeg leste gjennom mange humanoidrapporter, både slike som angikk WP-basen, og slike der vitner påstår at de har vært oppe i UFOer og blitt legeundersøkt. Som regel innebærer den siste typen også nukommel-sestap på ca. 90 minutter, men senere nypnose avslører begivenhetenes forløp i store trekk. Når vitnene så tegner en skisse av humanoidene, stemmer disse forbløffende med den beskrivelse som foreligger fra leger og andre på WP-basen.

Jeg begynner faktisk å forstå det standpunkt som CIA har inn-tatt, nemlig at det kan bli et kultursjokk for befolkningen. Vi får et innblikk i et totalt annerledes miljø enn det vi er vant til her på Jorden. Den fysiske utrustningen synes å være på vikende front. Røntgenbilder viser et skjellet noenlunde som vårt men tilsynelatende degenerert.

Sansenes kjennetegn er der, men f.eks. øreflipper mangler, nesen mangler nesten helt. Lepper er borte, men munnåpningen er der.

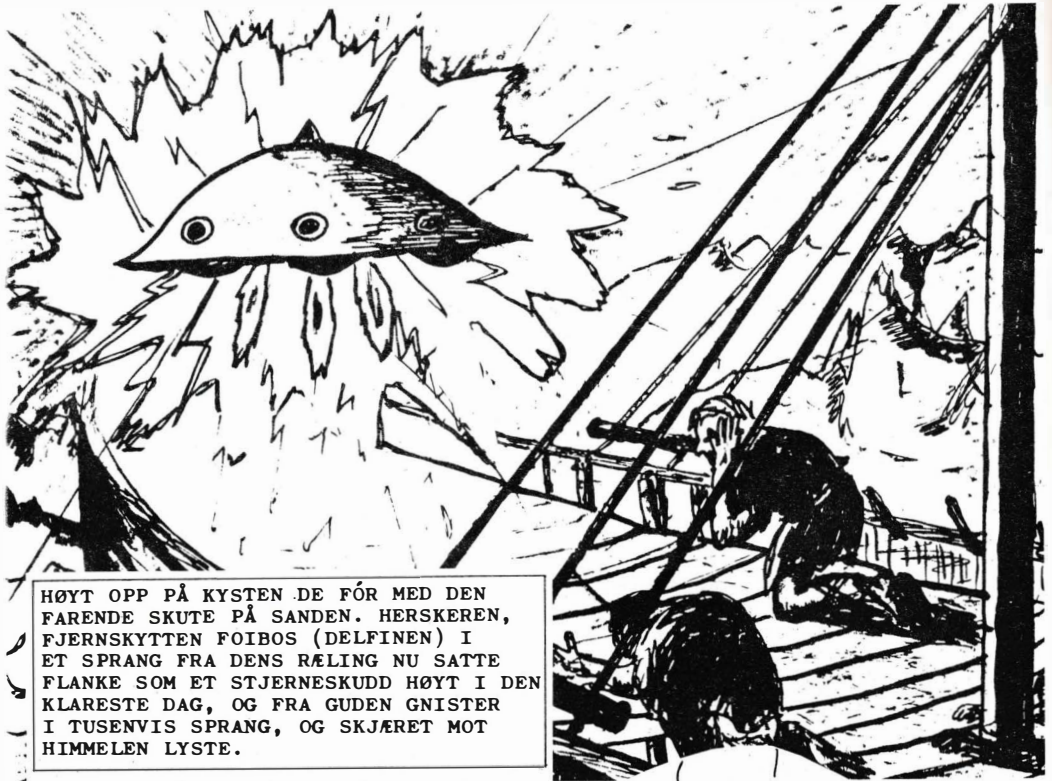
Tennene mangler helt, og det rare er at munnen bare er en grup uten forbindelse med noe tarmsystem, og det er heller ikke påvist noen tømmingskanal for ekskrementene. Kjønnssorganene synes å være svunnet bort. Dersom, vi skal betrakte disse vesener som noe vi skal utvikle oss til om noen millioner år, så kan jeg godt forstå CIAs holning.

Det er ikke flaut å si at vi ikke forstår noen ting av dette, men å avvise hele UFO-fenomenet, av den samme grunn, må være ruskende galt, og helt ulikt den menneskelige nysgjerrighet. Det er nettopp fantasi og nysgjerrighet som har ført til fremskritt og oppdagelser, så la oss bare la fantasien løpe litt fritt i vårt forhold til det ukjente.

OVE-81

forts. side 24

HØYT OPP PÅ KYSTEN DE FØR MED DEN
FARENDE SKUTE PÅ SANDEN. HERSKEREN,
FJERNESKYTTEN FOIBOS (DELFINEN) I
ET SPRANG FRA DENS RÆLING NU SATTE
FLANKE SOM ET STJERNESKUDD HØYT I DEN
KLARESTE DAG, OG FRA GUDEN GNISTER
I TUSENVIS SPRANG, OG SKJÆRET MOT
HIMMELEN LYST.

GRESKE GUDER OG FLYVENDE DELFINER

Adskillige UFO-observasjoner fra moderne tider, beretter om UFOene evne til fremdrift, såvel under vannet som i luften. Ved lesing, av grekerne Homers fortellinger, kan det finnes sterke indesier på samme forteelser i den greske mytologi. La oss f.eks. kaste et blikk på Homers Hymner, som omtaler Hermes flyvende vogn.

"Hestene stormet oppad i flyvende fart mot jorden. Lang er reisen, men hurtig det gikk. Hverken strømmende floder, brusende hav, eller blomstrende daler og kneisende tinder, maktet i luften å stanse en vogn med u dødelig forspenn. Høyt over jorden det brøt seg i vei gjennom skyenes tåke. Endelig stanset Hermes sin vogn ved det duftende tempel."

Teksten forteller, at et bruseende hav ikke kunne stoppe denne vogn. Videre, at det er snakk om romfart. En flyvende vogn i stor fart på vei opp mot jorden, og som bryter gjennom skylaget inn til den lander. Uttrykket opp mot jorden, forteller likeledes, at strarten på denne reise har foregått på en annen verden. Vi bruker selv uttrykket opp mot planetene. Pussig nok bruker Homer, hestene; det u dødelige forspenn, som en betegnelse på vognens fremdriftsmiddel. Det samme gjør vi selv i dag. Maskinen har så og så mange "hester" (hestekrefter).

ASTRO- ARKEOLOGI

ved
Bjarno Finderup

Internt nr.6 1961/82

Fra Hermes til storebroren Apollon, med tilnavnet delfinguden I det bergfylte Pytho hadde han opprettet et tempel, hvor bl.a. orakelet, (som jeg mener var et samtaleanlegg), sto plassert. Apollon manglet prester til betjening av tempelets daglige funksjoner og han kaprer simpelt hen, en skute med kretiske sjøfolk, ved hjelp av en "oelfin" som bl.a. setter skipet på land. Homers Hymner beretter følgende:

"Herskeren Foibos Apollon nå ilte mot oem på havet, som en delfin han i bølgene ledet, og tvers over havet styrte han ut mot den hurtige skute og landet på dekket. Der det seg strakte, det veldige dyr, og hvis noen seg nærmet, veltet det mannen omkult, så at plankene knaket i dekket Stum av forferdelse mannskapet satt i den gyngende skute."

Her er det flere ting det er verd å merke seg. Apollon styrte ut mot skipet. Han landet på dekket. De erfarne sjøfolk, som daglig så delfiner rundt seg, var stumme av forferdelse, selv om et eksemplar landet på dekket. Mystikken forsvinner delvis, hvis vi leser videre på Homers beretning for så sees det med all tydelighet at det ikke er en delfin det er snakk om, men et delfinlignende objekt.

"Høyt på kysten de fdr med den farende skute. Herskeren Foibos i et sprang fra dens reling nå satte, fløy som et stjerneskudd i den klareste dag, og skjæret mot himmelen lyste. Opp forbi treføtter dro han til tempelets hellige indre. Der han nå tente en flamme, og derfra han skjøt sine piler. Krisa lå svøpt i et lyshav

Apollon kunne naturligvis ikke omskape seg til en oelfin, men han kunne gå ombord i et sølvskinnende, delfinlignende objekt og foreta seg presis de her omtalte ting. Gnistene, flammene, pilene og lyshavet var vært ioniseringen fra UFOets kraftfelt. Ionisering av luften gir ved høye temperaturer, flammer og elektriske gnister og forklarer derfor disse ting. I min bok, "Hieroglyfene var hermeneutiske", har jeg likesom Apollons delfin, forklart fisken eller havdyret, som i Bibelen sluker og redder Jonas, som et UFO, som på Herrens ordre redder Jonas og landsetter ham helskinnet på landjorden. Sannsynlig heten av denne fortolkningen, burde være innlysende med nåtidens viten, om teknologi og UFO-observasjoner.

B. Finderup

— Utrolig! De må drives av sol-energi!

KOMETER 2

KOMETENES OPPRINNELSE

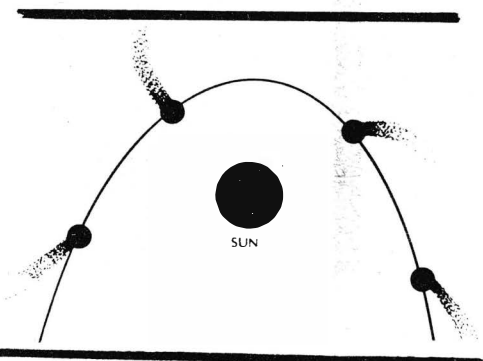
Alle kometer må betraktes som medlemmer av vårt Solsystem. De som er observert som nypebolske caner, har sikkert fått sin hastighetsøkning etter perturbasjoner med planeter. Ingen komet er observert med en så stor hastighet og kommet i en slik bane, at vi kan slutte at den bare er på en kort gjennomreise i Solsystemet.

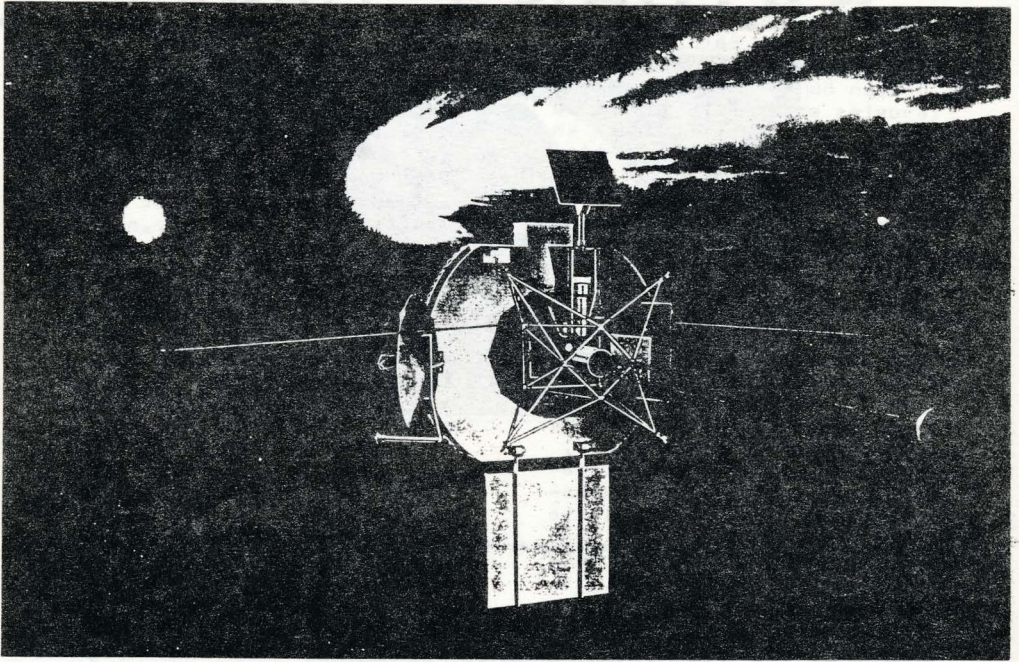
Kometer som er kommet inn i baner med kort periheldistanse, har kort levetid sammenlignet med Solsystemets alder. Kometer med en omløpstid på tusen år vil på grunn av massetap ved perihel være oppløst etter mindre enn 10⁶ år.

Det er også en viss sannsynlighet for at en komet kan kolliderer med et annet himmellegeme. Såde Tycho og Kopernikus kraterne på Månen, er trolig dannet ved kometnedfall. Muligens skyldes også "meteorittkrateret", som ble dannet i Sibir i 1908, en komet. Det er nemlig ikke funnet meteorittrester i dette området.

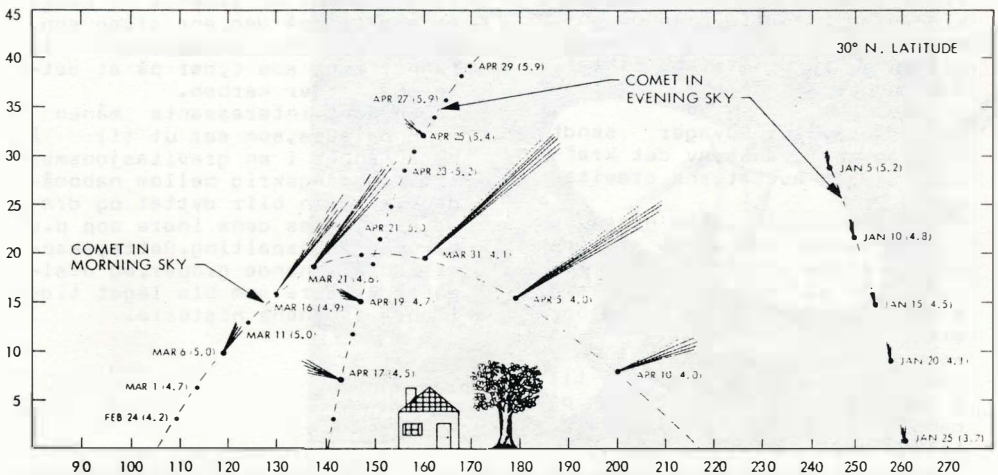
Det har vært diskutert om kometens massetap ved perihel, kan tenkes å bli kompensert av en tilsvarende innfangning av interplanetarisk materiale, når den er langt vekk fra Solen. En slik effekt vil kunne øke kometenes levetid. Men det viser seg, at den interplanetariske tetthet er alt for liten til å kunne øke kometens masse nevneverdig selv om kometen fanger inn den materie den kolliderer med. Og når komethodet kolliderer med interplanetarisk gass eller støv er det kanskje mer sannsynlig at materie blir "slått løs", enn innfanget.

Det er alminnelig antatt at under Solsystemets dannelse kondenserte gass til småpartikler, som igjen kondenserte til større legemer. Whipple antar at det må finnes mye materie utenfor Uranus og Neptun, kanskje dobbelt så mye som Jupiters masse. I det indre området hvor de store planetene er, var tettheten stor nok til at planeter ble dannet. Lenger ut var tettheten liten og materien fikk bare samle seg i smålegemer. Da Uranus og Neptun var massive nok, begynte de å perturbere banene til smålegemene utenfor. Noen ble slynget innover i Solsystemet og ble til kometer. Mange ble fanget inn av Solen, mens mange ble perturbert inn i hyperbolske baner og gikk tapt. De gjenværende, kanskje en prosent, ble perturbert inn i langperiodiske baner og utgjør nå en sky av kometkjerner. Det er vist at en stjerne kan perturbere disse legemer så de kommer inn mot Solen, og at det fra et slikt reservoar stadig vil være en tilførsel av nye kometer mot det indre av Solsystemet.

Halley's Comet

SATURN's ringer

Voyager 2, ankom Saturn nesten 3,1 sek. etter beregnet ankomst og nesten 66 Km ute av kurs.

Fremdeles etter fire års reise gjennom nesten to milliarder km verdensrom, var det ingen ting å utsette på Voyagers treffsikkerhet. Det meste av skrytet om Voyager 2, var ikke overdrevet, da den halvt selvstyrte roboten gjennomførte siste etappe av en historisk ferd. Stevnemøtet med den gigantiske planeten Saturn, ble finalen til to prangende 10 år med utforskning av planetene med et ubemannet amerikansk rom fartøy.

Mens Voyager 2 var gjemt bak Saturn, oppsto det en mystisk, feil, som reduserte bevegeligheten av fartøyets kameraer. Roboten hadde da fullført de fleste oppgaver på sin ferd, så feilen vil antagelig ikke hindre brukene av kameraene på dens videre ferd forbi Uranus i 1986 og Neptun i 1989.

Da Voyager 2 møtte Saturn i en hastighet på 87000 km/t, kom den innenfor et kosmisk område av Saturns stormfulle skytopper og passerte dem med en avstand på 101500 km. Så satte den avsted bak den veldige gassdekkete kloden, og passerte gjennom en kløft nær utkanten av den store platen av is og steinpartikler, som danner Saturns mangfoldige ringer.

Tilslutt, blir Voyager sendt avgårde mot Uranus, av det kraftige draget av Saturns gravitasjon.

NASAs nye sjef, James Beggs, nyllet ferden som en av de virkelige store vitenskapelige resultater av vår tid. Men han avslo å tilstå Reagan-administrasjonen et hvilket som helst nytt romprogram, eller forsøk på et. Ikke en gang en ekspedisjon til å undersøke Halley's komet, på dens gjenopptreden i 1986, for første gang på 76 år.

Inntil den plutselige feilen, var Voyager 2's ekspedisjon nesten feilfri. Mens den samlet opp informasjonen der dens bror Voyager 1 etterlot seg utforskede områder sist november, skaffet den tilveie ny innsikt i Saturns værforhold. Kaste med kraftige gass-strømmer, som ligner de på naboplaneten Jupiter.

Saturn kan faktisk ha vinder, med en styrke på 1770 km/t like nord for ekvator. I Saturns nøyere strøk, fotograferte Voyagers kameraer, stormsenter større enn Europa og Asia, pluss et uttall, mindre stormer, noen med en rotasjon i klokke retning, andre mot.

Da Voyager nærmet seg Saturns måner, oppdaget den overraskende kontraster mellom disse isete små verdener.

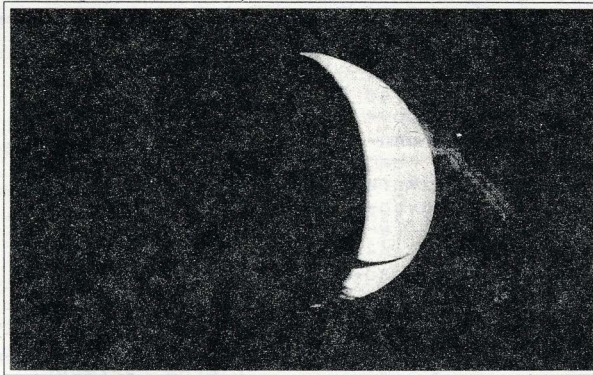
Hyperion f.eks. er en liten måne, formet som en potet, mens Thety, lenger inn mot Saturn er arrete av et veldig krater, større enn en tredjedel av månens egen diameter på 1080 Km, og med en kløft som strekker seg 2/3 av veien rundt den.

Tilsynelatende ble Lethy truffet av et stort objekt og ble hardt skadet.

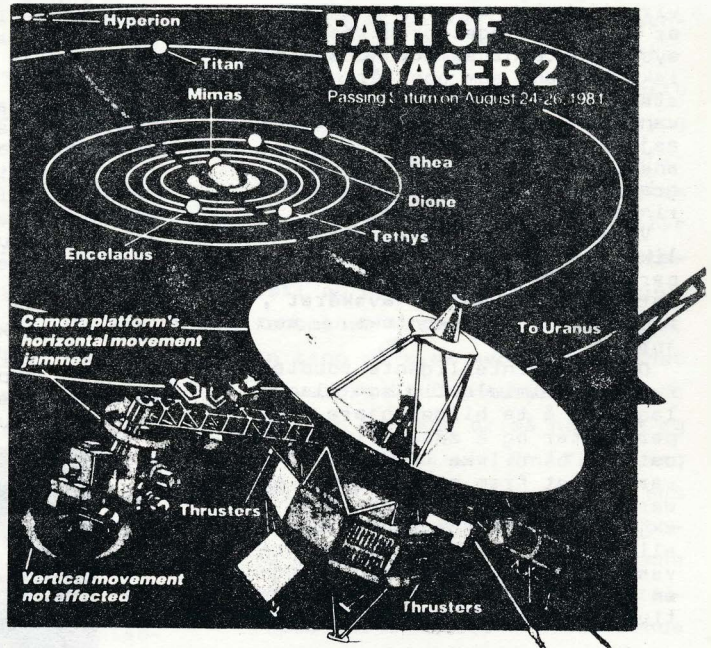
Om hvorfor er Iapetus ti ganger mørkere på den ene siden enn på den andre? Vitenskapsmenn har funnet tegn som tyder på at dette stoffet er karbon.

Den mest interessante månen er Enceladus, som ser ut til å være fanget i en gravitasjonsmessig erobringsskrig mellom nabomånene. Når den blir dyttet og dradd slik, hetes dens indre opp p.g a. overflatespalting. Dette, skaper isbrelignende groper, og utsl etter kratere som ble laget tidligere i månens historie.

Selv i mindre
teleskop kan
Saturn's ring-
er sees.

Voyagers ferde
gjennom verd-
ensrommet, før
den forsvinn-
er ut i intet.

Før jordiske tilskuere, ja selv for vitenskapsmenn på Jet Propulsion Laboratory, ved Pasadena, som følger med i Voyagers fremskritt, var også den gangen Saturns ringer den vanskeligste fasen. Litt rikere på opplysninger enn ved Voyager 1's passering, viste de flere detaljer og i et større antall. Før Voyager 2's besøk, hadde vitenskapsmenn klare hypoteser som skulle forklare hvorfor det isete materialet i størrelse fra støv til kontorbygninger bare følger visse baner og ikke andre.

Noen mente at mellomrommene mellom ringene ble laget av små måner som pløyde gjennom skiven og skapte åpne soner. En alternativ teori gikk ut på at ringene og åpningene mellom dem, i virkeligheten er topper og daler i Saturns eget gravitasjonssystem, omtrent som de konsentriske bølgene som oppstår når en stein slippes ned i et stille vann. En annen føyer til spekulasjoner om at minst en av ringene er skapt av en periodevis gravitasjon mellom partiklene i ringene og Saturns måner.

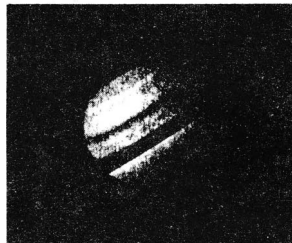
Voyager kom nærmest Saturn like før den 1/2 timer lange perioden da den var skjult bak Saturn, og derved var avskåret, fra en hver radiokontakt med jorden.

Den halv-intelligente roboten fortsatte imidlertid som planlagt med å ta bilder, gjøre eksperimenter og å spille inn alle data på bånd. Ikke før Voyager 2 var kommet frem bak Saturn, og derved oppnådde radiokontakt, skjønte vitenskapsmennene at et eller annet var galt. Da den krysset ringene viste avspillingen at kameraene ikke fulgte motivet skikkelig.

På en eller annen måte hadde fartøyets bevegelige plattform, som virker som en slags siktemekanisme, stoppet med kameraene pekende ut i tomt verdensrom. Hadde en omstreifende partikkel fra ringene knust gearboksen, som styrer kameraenes horisontale bevegelser? Eller var det en feil i selve elektronikken? Det vil ingen kunne gi noen svar på selv ikke etter timelange radio "korrespondanse" med romskipet. Det tar nesten halvannen time å sende en radiomelding til det fjerne fartøyet.

Dagen etter hadde J.P.L.-kontrollørene funnet ut at de kunne svinge den fastlåste plattformen noen få grader begge veier, men ikke lett og presist nok til å kunne sikte skikkelig. Ved å vrikke på plattformen håper de å kunne arbeide den løs. Den teknikken ble brukt på Voyager 1, der det hadde kommet et fremmedlegeme i gearboksen.

Ved ukens slutt var det et faktum at passasjen hadde vært vellykket. Med en teknikk som eldre kontrollører klassifiserte som "midt i blinken", brakte de Saturn tilbake på NASAs monitører. Denne uken håper kontrollørene å kunne stille inn kameraene på den ytterste månen, Phoebe. Selv om problemet med plattformen skulle gjenta seg ville det ikke spolere de fotografiske undersøkelser av Uranus eller Neptun. Kontrollørene, kan ganske enkelt sikte kameraene, ved å rulle hele fartøyet.

UFO og vitenskap

Bokanmeldelse:

Paul Jan Brudal:

UFORKLARLIGE OPPLEVELSER - en bok om parapsykologi og psykologiens grenseområder.

Ovenstående tittel og undertittel vet jeg får mange til å rynke på nesen, og når de får vite at forfatteren er sjefpsykolog ved Gaustad sykehus, vil nok de samme spørre: Hva har en slik bokanmeldelse i Internt å gjøre ?

Grunnen er at den har et kapittel ved navn: "Hører UFO-fenomenene hjemme innenfor parapsykologiens studiefelt ?" Dette var også hovedgrunnen til at jeg kjøpte denne boka fra Universitetsforlaget, utgitt i 1981, til den nette pris av kr. 98,-, dvs. godt over en krone arket.

For en stund siden gikk det en debatt om seriøsitet i "gamle" NUFOC - ihvertfall gikk debatten ganske hardt her i Trondheim. Det store spørsmålet var: Skal organisasjonen behefte seg med parapsykologiske sider ved UFO-fenomenet, eller skal vi kun drive med den tekniske siden av saken. Det siste ville gi inntrykk av en mer seriøs organisasjon ble det hevdet. Og en slik

linje ville gjøre ord som **telepati**, psykokinese og mye annet til rene tabuord. At dette ville innsnevre gangsynet vårt var det vel stort sett enighet om, men det kunne likevel være nødvendig for ikke å bli oppfattet som en eller annen sekt.

Etter å ha lest denne boka må jeg si at jeg ikke ble stort klokere, men jeg skjønner nå enda klarere at virkeligheten nødvendigvis ikke er den teknisk-materialistiske som vi til daglig oppfatter den. Den er mye mer, og Bruland velger å se bl.a. UFO-fenomenet fra et psykologisk synspunkt. For i denne boka blir UFO'er, gjenferd, klarsyn, telepati og de fleste ESP- eller psi-fenomener tatt under samme kam. En ting må sies med en gang; det er veldig tilfredsstillende å ha lest en bok som er så nøktern og lite spekulativ. En føler seg trygg på at de opplevelsene som blir gjengitt og drøftet, ikke bare er rykter eller oppspinn - noe som dessverre ikke alltid er tilfelle når en leser tilsvarende utenlandsk litteratur.

Brulands bok er ikke vanskelig, det er ingen høytravende filosofiske utredninger med en masse fremmedord i den. Boka er i grunnen selv en bokanmeldelse, da den med svært få unntak bygger på ca 40 bøker. Han prøver å finne fellestrekk og mulige forklaringer til de forskjellige opplevelsene, som alle er veldokumenterte. Fra de fleste deler av parapsykologien er det hentet korte representative eksempler som forsøkes koblet sammen med andre. For å si det med professor Georg Hygen, som har skrevet forordet til boka: "Jeg synes den fortjener å bli folkelesning." Når det er sagt må det også sies at de som er vel bevandret i parapsykolog-

isk og ikke minst UFOlogisk litteratur, har lite nytt å hente her, utenom det faktum at boka gir en fin sammenstilling av de forskjellige fenomener.

Det må også sies at Bruland nok må oppfattes som en motstander av tekniske forklaringer på UFO-fenomenet (også Hygen), idet han skriver etter å ha nevnt besøkteorien: "Denne teorien ser ut til å bygge på klare misforståelser". Men at Bruland ikke er særlig godt bevandret innen UFO-litteraturen, dette røper han ved å oppgi bare to rene UFO-bøker, en av J. Vallee (som tok dr.graden på UFO) og en av psykologen C.G. Jung. Dette gir begrenset råmateriale.

Like fullt kan boka gi oss UFO-interesserte - som gjerne graver i "landingsavtrykk" etter løsningen på UFO-gåten - mange tankevekkere. Brulands forsøk på å få "øvrigheten" til å åpne seg for betydningen av paranormale fenomener, innbefattet UFO, er helt på linje med det jeg vet mange UFOloger mener.

Det kan passe å avslutte med et par sitater fra det aktuelle kapitlet.

OVE-81

"Noen er mest opptatt av den teknologiske siden og leter der etter mulige forklaringer for alle de fenomen som dukker opp. Andre går ut fra at vi står overfor et psykologisk fenomen der det skjer en slags "materialisering" av en tanke eller en fantasi. Trolig bør forskere ikke holde disse områdene så adskilt som det er praktisert hittil."

"Som vi ser befinner UFO-fenomenet seg ved den ytterste grense for det parapsykologien beskjeftiger seg med. Selve opplevelsen av UFO kan vi bare innhente opplysninger om gjennom intervju av vitner. Vi har rimeligvis vanskelig for å tro at vi skal kunne få UFO inn i våre laboratorier noen gang. Det ser derfor ut til at dette fenomenet vil forbli en uløst gåte."

Johan Hjelvik

UFO RAMA NORSK UFO CENTER

tilbyr en samling utsøkt
UFO-materiale.

s/hv og farger
i str. 9 x 13 til 21 x 26 cm.

Pris kr.150,-

Skriv til:
UFO Rama, Boks 14, 3133 Duken
Postgiro 3 24 37 30.

Kan vi f.eks. tenke oss at disse vesener "humanoidene" ikke er vanlige skapninger i det hele tatt, nemlig at de ikke har en far eller mor som alt annet levende liv? De er så like hverandre at det ser ut som om de er skåret etter samme lest. De kan f.eks. være produsert ved en form for kloning til en slags arbeidsbier. Blodet er en ren fargeløs væske uten røde blodlegemer, og denne væsken er ikke bærer av oksygen, dersom legenes rapporter er korrekte.

Vi arbeider i dag med mikroprosessorer og datamaskiner, og like om hjørnet står videreutviklede prosessorer som er en million ganger raskere. Forskere fabler om Kyborger - en fusjon mellom menneske og maskin. Er humanoidene rett og slett roboter, og hvem står i så fall bak disse?

Ett er i alle fall sikkert: Nei, men om jeg ville bytte plass med en humanoid. Tenk ikke å kunne kjenne lukten av stekt egg og bacon, ikke kunne sette tennene i et saftig eple, ikke nyte sang og musikk, ingen form for sex, og heller ikke noen form for idrett. Alt skjer tilsynelatende på det strengt talt mentale plan. Øynene er dog alltid beskrevet som store og åpne, og de som påstår at de har ført samtaler - liksom, via tankene - med humanoidene, sa at øynene var inntrengende, men alltid vennlige. Det sies at "øynene er sjelens peil", og da vet vi hvordan humanoidene står i forhold til oss mennesker.

Er vi forberedt til å ta imot dette "kultursjokket"? Nei, jeg tror at vi har langt igjen, men kanskje er det nødvendig at det snart kommer, for nå må det snart være flytt nok blod på politikerne og religionenes alter. Den menige mann og kvinne ønsker ikke å drepe sine medmennesker, enten de er svarte, gule, brune, eller hvite, men politikerne starter opp og religionene - uansett hvilken - motiverer soldatene. Slik har det alltid vært, så vi trenger en sjokkbehandling.

DAGSLYS OBSERVASJON

"Jeg har aldri trodd på den slags syner.Nå tror jeg.Fordi jeg selv har sett en UFO,og det midt på lyse dagen."

Det er den 75 årige,Nils Løberg som forteller dette til Adresse - avisen,etter at han og to personer kunne observere den merkelige far-kosten.

Det var tirsdag den 10 november, ca.kl.14.00 ,UFOet ble sett, ved Løbergs bopel på Lundamo et lite stykke sør for Trondheim.

En gjenstand kom flyvende opp dalen.Den var går-brun og så ut som en hvelvet tallerken.

Løberg er overbevist om at det ikke var noe fly,og den kom seile-nde i ganske stor fart på østsiden av dalen i retning mot Støren.

Plutselig stoppet den,- og kjør-te raskt tilbake,og forsvant i tåka som hang over Vassfjellet.

Men bare minutter senere kom den tilbake,og både farten ,retningen og høyden var så godt som det same.Min datter og kone kunne også se den da den kom tilbake for and-re gang.Den var ikke så nær at de-taljene kunne beskrives,men størr-elsen var ihvertfall like stort , som et fly.

Da den kom tilbake for andre gang,stoppet den,og tok av i vi-nkel mot øst-sør/øst.

Nils Løberg,oppdaget objektet tilfeldig da han satt med en ko-ppe kaffe ved kjøkkenvinduet.

--00--

Værtjenesten på Stjørdalen,(som forøvrig ligger noen mil unna), kunne gi oss følgende opplysning-er.

Kl.13.45,var det sydlig vind, med en styrke på 9 knop,-det var overskyet med noen regnbyger.

Løberg hevder at det ikke reg-net i det aktuelle tidsrom.

Vinden øket utover ettermiddag-en,og klokken 16.20,var det ca. 50 knop,vestlig vind i 2500 ft. høyde.I 800 fot var det ca.30 Kn-op.

Altså,-det var meget urolige luftmasser med meget sterk vind fra vest,mens en antar at vinden kom fra sør-øst på bakken.

Dette tyder på at objektet dro bort mot vindretningen,og vi kan tilføye at Løberg ikke merket noen vindforhold i det hele tatt. Han forteller at han kunne se et tåkeflak lenger ned i dalen,og at dette lå helt rolig.Likeså , tåken rundt Vassfjellet.

Dette tyder på at vinden ikke hadde gjort noen innvirkninger, i tiden da observasjonen fant sted.

Trondheim Lufthavn, kan videre gi oss følgende meldinger:

(Og disse er vi etter hvert blitt vant til) Det er ikke loggført noen observasjoner av unormal art i denne perioden.

Forsvarets Overvåkingsstasjon på Gråkallen ved Trondheim, opplyser at man ikke har observert noen flytrafikk ut over det som er normalt for denne tiden.

(Og vi sier: Det hadde vi heller ikke ventet)

Og som en avslutning på hele forespørselen, blir vi spurt: Tror dere virkelig på dette tullet?

Vi tenker oss om, og finner det best å la foredraget ligge, og takker for praten uten å besvare slike dumme spørsmål.

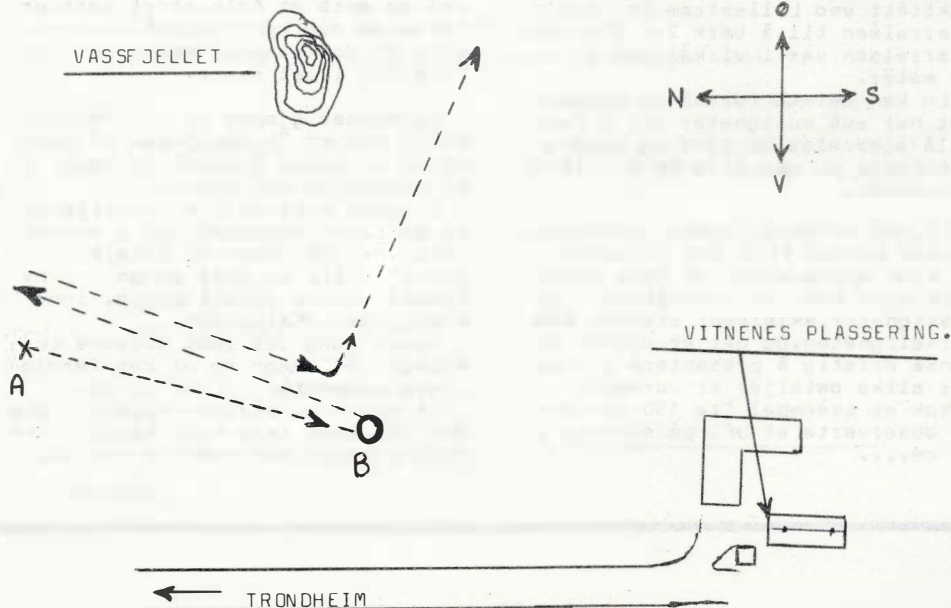
--oo--

Red.

Skisse som viser objektets "ferd" ved Lundamo.

Løberg peker mot "objektets" posisjon.
Til høyre er Vassfjellet.

TANKER FOR DET NYE ÅRET

1981 var som alle vet et aktivt år, UFOlogisk sett. Men i takt med alle innrapporteringer av UFO, øket også antall tilfeller av feiltolkninger.

Vi vet at flere meteorsvermer har passert vår klode, og at disse skyldes en del av feiltolkningene. Men vi skal heller ikke se bort i fra andre muligheter, som til eksempel romskrap eller lignende.

Som eksempel kan nevnes en observasjon av et objekt, hvor ett vitne var sikker på at det passerte i høyde med kirkespiret. Ett annet dro ut i marka, og undersøkte et område i nærheten av en hoppbakke, da hun mente at den landet der. Andre hevder at denne observasjonen i virkeligheten dreide seg om en meteor.

Vi kan nevne et eksempel til, og i dette tilfellet gjelder det noen reklameballonger som ble iakttatt ved Lillestrøm. En anslo størrelsen til å være 2 - 3 meter. Størrelsen var i virkeligheten ca 25 meter.

En kan dermed forstå at mennesket har små muligheter til å fastslå størrelse, avstand og hastighet. Dette er desverre en av våre svakheter.

Vi, som seriøst foretar undersøkelser blandt folk som beretter om sine opplevelser, må hele tiden være klar over at størrelser og hastigheter, skjeldent stemmer med virkeligheten. Og det er derfor en tanke dristig å presentere en sak før slike detaljer er vurdert.

Nok et eksempel fra 1981: En dame observerte et UFO på omkring, 40 cm....

Det er selvsagt ingen umulighet at "fjerne galakser" opererer med slike mål, -men en har grunn til å anta at det her er snakk om en feiltolkning.

Venus var også i 1981, en årsak til oppringninger, og det er tydeligvis mange som ikke vet om denne planeten. Der burde kanskje avisene vært flinkere til å innformere om slike "vanlige" observasjoner.

Vel, en har god grunn til å anta at den nye organisasjonen vil gjøre nye fremskritt i året 82, og vi håper samtidig at den enkelte abonnent ytrer sin mening om det nye bladets kvalitet og innhold. Vi er mottakelige for alle, nye ideer samt forslag til eventuelle forandringer. Det er i grunnen litt skuffende at "Lesernes mening"-spalten ikke er blitt vist større interesse. Men vi kan vel da anta at folk stort sett er fornøyde med det "gamle" Internt, selv om det kanskje har blitt for lite UFO i det siste.

Vi nevner gjerne at vi i Midt-Norge har en "kjempe"-sak på gang og at vi lover å komme tilbake i et nytt blad med denne.

Fysiske avtrykk ble funnet, etter en fler-vitne-sak her i distriktet. Men på grunn av lokale "fiender" ville vi ikke at en ny fiasko skulle oppstå p.g.a. innblandinger i arbeidet.

Denne gang, er ikke avisene informert om saken og vi kan ferdiggjøre rapporten i fred og ro.

På grunn av ekstrem kulde, ble det desverre ikke full klaff på alle bildene, men noe ble det da.

L.Havik

UFO RAM

Norsk UFO Center

Tilbyr en samling utsøkt UFO materiale..

Aktuelle norske UFO saker i tekst og bilder.

+ 14 UFO bilder på fotopapir i s/hv og farger
i str. 9 x 13 til 21 x 26 cm.

Pris kr. 150,-

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

Ny pris på poster.

UFO fargeposter str. 30 x 40 cm

Pris kr. 12,-

Foto s/hv 15 x 24 av Espeværavtrykket,
1914 UFOet, Washington observ. og Wanaque observ.

Pris kr. 10,- Pr. stk.

Klistremerker

Pris kr. 3,- (4 for 10,-)

Alle priser er inkl. porto,+event. oppkravsgebyr.

Skriv til: UFO RAMA

Postboks 14

3133 DUPEN

TELF: 033- 8 36 06

Postgiro. 3 24 37 30
